

4 MEEVIS- VERHALEN

Met de MeeVISToestemming kun je als VISpashouder drie mensen één dag per jaar gratis mee laten vissen in een water uit de Gezamenlijke Lijst van Nederlandse Viswateren (een introducé mag één keer per jaar gebruikmaken van de MeeVISToestemming). Zo kun je dus familie, vrienden of kennissen een dagje meenemen en kennis laten maken met het sportvissen. Benieuwd naar de eerste ervaringen met deze nieuwe, gratis service van de hengelsportorganisaties, deden we onlangs een oproep: stuur je MeeVISverhaal op en maak kans om daarmee in Hét Visblad te komen. In dit artikel presenteren we je een greep uit deze praktijkverhalen.

DOOR: REDACTIE

1

‘DIE PET PAST MIJ OOK!’

Toen Stefan Molendijk 5 jaar was, vroeg hij aan zijn vader Peter: ‘Pap, jij weet toch hoe je moet vissen? Wil je mij dat ook leren?’ Inmiddels zijn we 15 jaar verder en heeft Stefan al lang niet meer gevist. Maar zijn hengels had hij nog altijd in de schuur staan...

Nadat Stefan in zijn jeugdtijd jaren met een vaste hengel had gevist, wilde hij op een gegeven ogenblik de grote stap maken naar de karpers. Pa Molendijk: “Dat was best stoer, zo’n krachtpatser. Op een mooie zomerdag mocht hij dan ook een karpers met de hengel van een nog steeds onbekende visser binnendraaien. Hij was verkocht en besmet met het vissersbloed.” Peter vervolgt: “Twee leuke karpers hengel rijk kwam er echter een kleine teleurstelling in zijn jonge vissersleven. Het karpervissen bleek toch moeilijker dan gedacht. Kort daarna kwamen er ook steeds meer andere zaken om de hoek kijken die meer aandacht gingen vragen: vrienden, school, voetbal en een vriendinnetje.” Stefan’s hengels bleven staan waar ze stonden, namelijk in een foedraal onder het stof in de schuur. En dat jaren achtereen.

VERSLAafd

In april vertelde vader Peter zijn zoon daarom over de gratis MeeVISToestemming. “Ik vroeg of hij het leuk zou vinden om weer eens een keer samen te gaan karpers. Het vangen van karpers ging mij inmiddels goed af na die eerste vraag van hem, jaren geleden. Ook had ik inmiddels weer echt tijd voor het vissen vrijgemaakt. Ik ben verslaafd. Of laat ik het zo zeggen: ik heb het nodig!” Over het antwoord hoefde Stefan niet lang na te denken. Dus togen vader en zoon met hun hengels op pad.

EERSTE KARPERS

Zaterdag 30 mei – nota bene Nationale Hengeldag –

Zo vader, zo zoon. En na 20 jaar alsnog die eerste karpers!

‘DAT MOMENT WAS GOUD WAARD’

was het zover en reden ze ’s morgens vroeg richting de Wilgenplas bij Rotterdam. Een mooie vijver aan het einde van de landingsbaan van vliegveld Rotterdam-The Hague Airport. De hengels werden opgetuigd en het tentje geïnstalleerd. Stefan: “Kort daarna brak rechts van ons het onweer los. Maar bij ons bleef het vroege ochtendzonnetje gelukkig schijnen. Het beloofde een mooie dag te worden.” En dat werd het ook. Peter: “Al binnen een uur had Stefan zijn eerste karpers vol trots in het schepnet geland. Een kruiskarpers.”

GOUD WAARD

“Dat moment was goud waard, zeker gezien de ‘smile’ die hij op zijn gezicht had”, vervolgt de trotse Molendijk senior. In de uren daarna belandden ook kruiskarpers twee en drie in het net. “Deze dag werd mede mogelijk gemaakt door de hengelsportorganisaties en als vader en VISpashouder wil ik de mensen die met dit creatieve idee zijn gekomen enorm bedanken. Het is voor mij als vader een hele mooie dag geworden en we hebben er weer een VISpashouder bij! Stefan moet eerst examen doen en daarna heb ik een mooi cadeau voor hem. En die pet... Die past hem al”, eindigt Molendijk senior enthousiast.

Martin (met snoek) en zijn Franse collega Bertrand maakten er een visrijke dag van.

2 OP STAP MET JE FRANSE COLLEGA

Begin dit jaar had Martin Kasemir niet verwacht dat hij ooit een MeeVISToestemming zou aanvragen: al zijn vrienden vissen immers. Zijn Franse collega Bertrand die begin juni voor werk in Nederland was ook. De aangewezene persoon om mee uit vissen te nemen.

“Als ik deze service al zou gebruiken, dan zou dat puur zijn voor het meenemen van een niet-visser. Al is het maar om een beetje scepsis weg te nemen of om te laten zien dat vissen meer is dan naar een dobbertje staren.”

Bertrand is commercieel directeur Caperlan (het hengelsporthuismerk van sportketen Decathlon) en was begin juni voor zijn werk in Nederland. Tussen alle besprekingen door zocht hij wat afleiding en ontspanning. Of Martin niets leuks te doen wist? “Als je allebei fanatiek sportvisser bent, is de keuze niet zo heel erg moeilijk. Dan zoek je uiteraard de waterkant op.” Het werd de Maas bij Den Bosch.

Martin: “Wellicht dat we de snoekbaars hier konden verrassen met een prototype van een softbait voor volgend jaar.” Voordat ze de hengels uitwierpen, had Martin voor Bertrand een MeeVISToestemming geregeld. “Even wat gegevens invullen en drie klikken verder waren we klaar om in de auto te stappen. Bertrand was onder de indruk. In het Franglais (Franstalig Engels) zei hij: “This we need in France!”

‘DIT MOETEN WE IN FRANKRIJK OOK HEBBEN!’

GENOTEN

Als ervaren roofvisser duurde het ook niet lang totdat de eerste vis Bertrand zijn kunstaas greep: een mooie baars. Kort daarna ving Martin een klein snoekje en begon Bertrand de snoekbaarzen te vangen. “In een mum van tijd stond de teller bij hem op vier snoekbaarzen en realiseerde ik me dat ik nog even moet blijven oefenen. Het nieuwe kunstaas is echter goedgekeurd en kan in 2016 de schappen in. Mijn Franse gast heeft erg genoten van de mogelijkheid om te vissen in het mooie wateren dat Nederland rijk is”, besluit Martin.

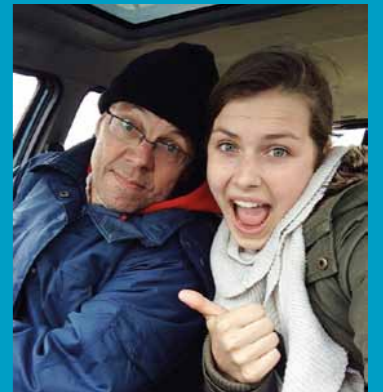
GA NAAR
www.meevistoestemming.nl
 en neem zelf ook iemand een dagje mee vissen!

4 VADER EN DOCHTER

John Vije is sportvisser in hart en nieren en vader van zes dochters. Als vader wil je uiteraard toch je kind mee uit vissen kunnen nemen. John hoefde dan ook niet lang na te denken toen de MeeVISToestemming in het leven werd geroepen. Zijn dochter Isabeau evenmin.

“Waar mijn andere dochters het vroeger vaak al na vijf minuten wel hadden gezien als pap aan het vissen was, vindt Isabeau het wel leuk”, zegt vader John. “Deze nieuwe meevismogelijkheid is daarom geweldig. Erg goed voor de vader-dochter relatie.” John en zijn dochter besloten om er een vriendschappelijk viswedstrijdje van te maken. Wie het minst zou vangen, zou na afloop trakteren bij McDonalds.

‘ERG GOED VOOR DE VADER-DOCHTER RELATIE’

WINNAAR

Uiteindelijk was het vader John die won. De meeste vis, de grootste, de zwaarste en ook de meest sympathieke vis: hij ving namelijk één vis en Isabeau niets. “De stemming werd er niet minder door. Maar van de traktatie bij MacDonaldis is het uiteindelijk niet gekomen”, besluit een evengoed trotse vader. Het kan niet anders, dan dat John in de toekomst vaker met dochter Isabeau samen richting waterkant trekt.

3 KAASBOER MIKE

Regelmatig maakt Pascal Kik een praatje met de kaasboer, gewoon over ditjes en datjes. Zelf is Pascal een gepassioneerd sportvisser en ook zijn visavonturen kwamen dus ter sprake met Mike. Wat bleek: de kaasboer gooidde vroeger ook wel eens een hengeltje uit. Reden voor Pascal om Mike mee uit vissen te nemen.

“Als we het over vissen hadden, werd Mike altijd super enthousiast. Met een glimlach vertelde hij dan over die goede, oude tijd waarin hij de snoeken van de Rijn achterna zat.” Sinds kort is Mike zijn kaaswinkel op maandag gesloten. Toen de service van de MeeVISToestemming van kracht werd, twijfelde Pascal dan ook geen seconde. Hij nodigde Mike uit voor een ochtendje gericht vissen op snoekbaars. Pascal: “Maandagochtend 15 juni om 5:15 ging de wekker. Vandaag zou ik de

‘gids’ zijn en vertrokken we richting de Waal bij Tiel. Daar kun je vanaf de kribben gericht op snoekbaars jiggen.” Mike had al heel lang niet gevestigd en daarom verzorgde Pascal het materiaal. Hij en ‘meevisser’ Mike begonnen op het ondiepe gedeelte in het kribvak, waar Pascal hem de fijne kneepjes van het shadvissen uitlegde. Het duurde niet heel lang voordat kaasboer Mike de techniek doorhad en de smaak te pakken kreeg.

GEEN GELUK

“Kort nadat we verkasten richting de kribkop, ving Mike zijn eerste snoekbaars. En dat in nog geen uur vissen”, vervolgt Pascal zijn verhaal. Rond een uur of tien trok de lucht

open en liet de zon zich zien. Toen liep het aantal aanbeten helaas ook terug. Na enkele malen verkassen, keerden de heren terug naar de krib waar ze die ochtend waren begonnen. Daar wist Mike op de valreep nog een derde snoekbaarsje te vangen. “Nu ik er drie heb gevangen, weet ik in ieder geval zeker dat het geen geluk was”, grapt Mike tegen Pascal. In totaal wisten ze samen acht vissen te vangen: zeven snoekbaarsjes en een leuke snoek. “Mike is na die gezellige ochtend ontzettend enthousiast geworden. Op de terugweg praatte hij al over het aanschaffen van een hengeltje voor de snoekbaars. Ik denk dat Nederland na vandaag weer een sportvisser rijker is”, besluit Pascal enthousiast.

‘IK DENK DAT NEDERLAND WEER EEN SPORTVISSER RIJKER IS’

Kaasboer Mike had het snoekbaarsspelletje al snel in de vingers.